

Igor Zhoř (1925–1997) působil v letech 1959–1970, do zákazu činnosti, na Katedře výtvarné výchovy na Pedagogické fakultě UJEP v Brně. V padesátých letech byl teoretikem poválečné brněnské výtvarné skupiny Profil 58, v roce 1960 společně s Adolfem Kroupou založil při Domě umění klub Mladých přátel výtvarného umění, v šedesátých letech vytvořil koncepci didaktického výstavního bloku s názvem „škola vidění“, stal se členem československé sekce INSEA, zaměřené na otázky teorie výtvarného vzdělávání. V roce 1967 inicioval vznik městské Galerie mladých, zaměřené na prezentaci mladých umělců a absolventů uměleckých škol. V letech 1965–1970 působil jako komisař Galerie Jaroslava Krále v Domě umění, kde spolupracoval se soudobými českými umělci a teoretiky na progresivním výstavním programu. Od začátku sedmdesátých let, kdy nemohl veřejně působit, pokračoval v teoretické činnosti a působil jako lektor výtvarných kroužků pro neprofesionální výtvarníky. Pod pseudonymy publikoval články do periodik a přispíval do samizdatových sborníků. Po roce 1989 se vrátil jako vedoucí Katedry výtvarné výchovy, kde byl jmenován profesorem. V roce 1993 byl jedním ze zakladatelů Fakulty výtvarných umění při VUT v Brně a autorem koncepce a učebních plánů školy. Ve škole dále působil jako vedoucí kabinetu teorie a dějin umění, v roce 1997 byl jmenován děkanem. Od padesátých let připravil a podílel se na velkém množství významných výstavních projektů a autorských výstav, publikoval řadu knih, např. Hledání tvaru (1967) o moderním a poválečném světovém sochařství, Škola výtvarného myšlení (1987), Proměny soudobého výtvarného umění (1992).